

בס"ד, עש"ק, לסדר "לעבודה באה מועד", נשא, תשפ"ד

"עזרה במקדש"

מסייעים. בחיפוש קצר ברשת התברר להם שמדובר בפלוני ופלוני. בסקירה קצרה ראו שאנשים אלו מצטיינים במידת החסד, הקימו ארגון חסד גדול במקום מגוריהם, וכו' – והדבר רק הגביר את פליאתם של הנוכחים.

הם שקלו לפנות באופן דחוף ל'פקיד הלויים' שהוא הממונה על הלויים (נחמיה י"א כ"ב) ולציין בפניו את המחזה המוזר.

בהביטם בשעון, התברר להם שהגיעה עת השיעור היומי שמלמדים הכהנים לבאים לירושלים – הם מיהרו לשיעור (ובכך יתקיים "למען תלמד ליראה – רמב"ן דברים יד כב – כלומר לימוד היראה איננו בהתכוננות גרידא על הנעשה במקדש אלא בלימוד).

בתחילת השיעור הם פנו לכהן ושאלו אותו לפרש המראה שראו. הכהן ציין למעשה שבגמ' (ערכין יא:): "מעשה בר' יהושע בר חנניה שהלך לסייע בהגפת דלתות אצל ר' יוחנן בן גודגדא אמר לו בני חזור לאחוריך שאתה מן המשוררים ולא מן המשוערים" (ועי"ש האם מדובר באזהרה או בחיוב מיתה³) – וביאר שכך היא גזירת מלך במלאכת המקדש ואין לפקפק אחריה !

והראנו בבניינו !

מחזה מוזר נראה לעיניהם, אחד מבני לוי, מנסה להגיף בעצמו את הדלתות של המקדש – לא רחוק משם עומדת קבוצת לווים אחרת ואף אחד מהם לא ניגש לסייע לו !

הם לא הבינו כיצד יתכן הדבר, הם עלו לירושלים במטרה שיזכו ב"למען תלמד ליראה את השם" (דברים יד כב) – וזה מה שהם לומדים בבית המקדש לא לסייע זה לזה !

הם נזכרו בדין 'פריקה וטעינה' המחייב לסייע לאדם שבהמתו רובצת תחת משאה, לסייע לבעל הבהמה לפרוק את המשא ולסדרו בחזרה בצורה נוחה על הבהמה¹ – ולמה הם לא עוזרים לו ?

אחד מהם אמר: לא פלא... הלויים – מידתם ידועה 'כמידת הדין' – הם לא עושים חסדים... (עיין רבנו בחיי, דמבר ד, מט ואכמ"ל).

אחד הנוכחים אמר שגם אם אין ראייה מהלכות 'פריקה וטעינה' וגם אם מידתם מידת הדין סוף סוף יש כאן 'אנושיות פשוטה' ואף מצוה של "ואהבת לרעך כמוך" מדוע שלא יעזרו לו² !

כיון ש"סידור העבודה" של הלויים פורסם, הם בדקו מי הם אותם לווים שעומדים ולא

³ עיין שו"ת הרדב"ז ב' אלפים פ' לגבי דין מסייע, ועי"ע כלי חמדה קרח בהרחבה ונו"נ בדברי האוה"ח הק'.

¹ ואכמ"ל האם יסוד המצוה בסיוע לבהמה או לבעל הבהמה, ועיין ב"מ דף ל' במעשה עם ר' ישמעאל ברבי יוסי.
² עיין שו"ת הרדב"ז ב' תשכ"ח.